

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΤΗΣΗ... Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ...

Σε ηλικία 104 ετών έφυγε στις 19 Μαρτίου 2021 από τη ζωή, ο γηραιότερος βετεράνος της Π.Α. του Β΄ΠΠ, Αντιπτεράρχος (Ι) ε.α. Παναγιώτης Καραγιάννης

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΓΕΝΙΚΑ:

Έγγαμος με ένα γιο κι τρία εγγόνια. Γεννήθηκε στην Αμυγδαλιά Δωρίδας το 1917. Εισήλθε στη Σχολή Ικάρων το 1937 και ονομάστηκε Ανθυποσμηναγός το 1940. Προήχθη σε Υποπτεράρχο το 1969 και αποστρατεύθηκε με το βαθμό του Αντιπτεράρχου το 1972.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ – ΠΤΥΧΙΑ:

1. Σχολή Ικάρων
2. Σχολή Γενικής Εκπαιδεύσεως και Ειδικοτήτων
3. Σχολή Πολέμου Αεροπορίας
4. Τηλεπικοινωνιών – Ηλεκτρονικών (Αγγλία)
5. Ειδικών Όπλων (Γερμανία)
6. Επιτελών Αξιωματικών (Γαλλία)
7. Ηλεκτρονικού Πολέμου (Αγγλία)

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ:

1. Νομική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών
2. Ραδιοηλεκτρολόγου «Α»

ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ:

Αγγλικά, Γαλλικά, Ιταλικά.

ΘΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ:

Μετά την αποφοίτησή του από τη Σχολή Αεροπορίας και τη Σχολή Γενικής Εκπαίδευσης και Ειδικοτήτων, τοποθετήθηκε με την κήρυξη του ελληνοϊταλικού πολέμου τον Οκτώβριο 1940, στην πρώτη Μοίρα Παρατηρήσεως (Αεροπλάνο BREQUET-19), στη συνέχεια δε, στην Αεροπορική Βάση Λάρισας και στη Μοίρα POTEZ- 63, από όπου μετείχε σε επιχειρήσεις του Αλβανικού μετώπου.

Τον Ιανουάριο του 1941 απεστάλη με μικρή ομάδα είκοσι Αξιωματικών στην αγγλική σχολή Ιπταμένων (Χειριστών) στο Ιράκ, για να μετεκπαιδευτεί στις νέες μεθόδους και τα συστήματα πτήσεων για την επάνδρωση των νέων βομβαρδιστικών αεροπλάνων (MARYLAND) που επρόκειτο η Αμερική να χορηγήσει στην Ελλάδα.

Μετά το πέρας της μετεκπαίδευσης, τον Απρίλιο του 1941, κατά την επιστροφή του στην Ελλάδα και λόγω της κατάληψης της Χώρας από τους Γερμανούς, παρέμεινε στη Γάζα της Παλαιστίνης, με την αναφερθείσα ομάδα, η οποία αποτέλεσε στη συνέχεια τον πυρήνα των ελληνικών πολεμικών μοιρών στη Μέση Ανατολή.

Τον Νοέμβριο 1941, τοποθετήθηκε στη 13^η Ελληνική μοίρα ελαφρού βομβαρδισμού και ναυτικής συνεργασίας (αεροπλάνο BLENHEIM), που έδρευε στην Αίγυπτο, όπου εκτέλεσε κυρίως ως χειριστής, αλλά και ως παρατηρητής, μεγάλο αριθμό πολεμικών αποστολών.

Την 20^η Αυγούστου 1942 απογειώθηκε από το Αεροδρόμιο SAINT-JEAM της Παλαιστίνης και βομβάρδισε επιτυχώς με βόμβες βυθού, γερμανικό υποβρύχιο που βρίσκονταν σε περισκοπικό βάθος και σε θέση βολής τορπίλης από πλοία αγγλικής ναυτικής δύναμης, στη θαλάσσια περιοχή ανοικτά του Τελ-Αβίβ, όπου το υποβρύχιο, αφού υπέστη βλάβη, στη συνέχεια παραδόθηκε.

Τον Απρίλιο 1943, τοποθετήθηκε στο Υπουργείο Αεροπορίας (Κάιρο), ως διευθυντής εκπαίδευσης.

Τον Απρίλιο 1944, απεστάλη στη Νότιο Αφρική (BLOEMFONTEIN), για να φοιτήσει στην Αγγλική Σχολή Αξιωματικών Τηλεπικοινωνιών – Ηλεκτρονικών. Εκεί, εκτός του πτυχίου του Αξιωματικού T-H, πήρε και το πτυχίο του Μηχανικού Ασυρμάτου.

Το Μάιο 1944, επανελθών στη Μέση Ανατολή (Κάιρο), παρέλαβε από τον Άγγλο Διοικητή τη Διοίκηση της Σχολής Τηλεπικοινωνιών – Ηλεκτρονικών του Χελουάν, όπου φοιτούσαν Άγγλοι και Έλληνες μαθητές, εκ των οποίων οι Έλληνες αποτέλεσαν τον πυρήνα της μεταπολεμικής οργάνωσης των μέσων T-H της Ελληνικής Αεροπορίας.

Τον Αύγουστο 1945, επέστρεψε στην Ελλάδα και τοποθετήθηκε στην πρώτη ελληνική πτέρυγα (ΣΕΔΕΣ – Θεσσαλονίκη), ως επιτελής αξιωματικός T-H, υπήρξε δε, ο κύριος συντελεστής της οργάνωσης του πρώτου ελληνικού αεροδρόμιου, με δύο πολεμικές μοίρες διώξεως, από πλευράς τηλεπικοινωνιών – ηλεκτρονικών.

Το Μάιο 1947, τοποθετήθηκε στο Υπουργείο Αεροπορίας, στη Διεύθυνση Α4, ως επιτελής T-H.

Τον Αύγουστο 1948, τοποθετήθηκε στην Ανωτέρα Διοίκηση Αεροπορίας ως Διευθυντής T-H, όπου οργάνωσε τις πολεμικές μοίρες της Αεροπορίας από πλευράς T-H

και έλαβε μέρος ως χειριστής ή παρατηρητής σε αποστολές κατά την περίοδο του εμφυλίου πολέμου.

Το Μάιο 1950, τοποθετήθηκε στο Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας ως Διευθυντής της Α4, όπου οργάνωσε τις τηλεπικοινωνίες – ηλεκτρονικά της Ελληνικής Αεροπορίας και σχεδίασε την οργάνωση Ραντάρ της Ελλάδας.

Άξιο μνείας είναι, ότι κατά την περίοδον αυτή, και συγκεκριμένα κατά το 1954, σχεδίασε και οργάνωσε τη Σχολή Τηλεπικοινωνιών – Ηλεκτρονικών της Αεροπορίας (128 ΣΕΤΗ), η οποία λειτουργεί και σήμερα στο Καβούρι από το 1954 και η οποία κατά τη γνώμη των ειδικών του ΝΑΤΟ, είναι η καλύτερη στα Βαλκάνια και μπορεί να χαρακτηριστεί ως το Ραδιο-ηλεκτρολογικό Ινστιτούτο της Ελλάδας. Ταυτοχρόνως, ήταν και μέλος του γνωμοδοτικού Τεχνικού Συμβουλίου του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας.

Το Μάιο 1955, τοποθετήθηκε στο Αρχηγείο ΝΑΤΟ της Νάπολης (AIRSOUTH) στην Ιταλία, ως Διευθυντής του Κλάδου των ηλεκτρονικών.

Τον Απρίλιο 1958, επανήλθε στην Ελλάδα και τοποθετήθηκε στο Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας, ως Διευθυντής της Διεύθυνσης Α4. Ταυτοχρόνως διορίστηκε Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών, όπως επίσης και Σύμβουλος και Τεχνικός Σύμβουλος της Ελλάδος, στο Τεχνικό Κέντρο Αεράμυνας του ΝΑΤΟ (SADTC) που εδρεύει στη Χάγη.

Τον Ιούνιο 1964, ανέλαβε τα καθήκοντα Αρχηγού Β΄ Κλάδου του ΓΕΑ.

Τον Ιούνιο 1964 τοποθετήθηκε ως Επιτελάρχης του 31^{ου} Αεροπορικού Αρχηγείου Εκπαιδεύσεως, ενώ ταυτόχρονα ανέλαβε και τα καθήκοντα του Διοικητή της Σχολής Πολέμου Αεροπορίας.

Από τον Ιανουάριο 1967 ως τον Αύγουστο 1967, υπηρέτησε και πάλι ως Αρχηγός Β΄ Κλάδου του Αρχηγείου Αεροπορίας, όπου και επρότεινε και εισηγήθηκε τη νομοθετική ρύθμιση απείρων θεμάτων της Αεροπορίας.

Από τον Αύγουστο 1967 ως τον Νοέμβριο 1969, ηγήθηκε της Γενικής Διεύθυνσης της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας στην οποία υπηρέτησε με ζήλο και παραδειγματική χρηστή διοίκηση. Στην ΕΜΥ πέτυχε άριστα αποτελέσματα για την προαγωγή, τη λειτουργία και συμβολή της σε πολλές δραστηριότητες του κοινωνικού βίου, όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο Δρ. Φυσικών Επιστημών, τότε Διευθυντής Α΄ της ΕΜΥ και νυν καθηγητής της Σχολής Ικάρων, κ. Στέφανος Παπαγιαννάκης στην προσφώνησή του επί τη αποχωρήσει του από την ΕΜΥ.

ΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ:

1. Διευθυντής Ηλεκτρονικών του NATO στη Νάπολη της Ιταλίας
2. Μόνιμος Εθνικός Αντιπρόσωπος της Ελλάδος στους μεγαλύτερους επιστημονικούς και τεχνικούς Οργανισμούς του NATO και του ΟΗΕ ως ακολούθως:
 - α. Συμβούλιο Αεροδιαστήματος AGARD (Παρίσι)
 - β. Κέντρον Ερευνών του NATO STC (Χάγη)
 - γ. Ινστιτούτο Ερευνών Φον Κάρμαν - VKI (Γενεύη)
 - δ. Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Οργανισμό – WNO (Γενεύη)
 - ε. Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών – EMCC (Παρίσι)
 - στ. Ευρωπαϊκή Επιτροπή Μακρών Γραμμών – ELLA (Παρίσι)
 - ζ. Τεχνική Ομάδα της Στρατιωτικής Επιτροπής του NATO (Βρυξέλλες)

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ:

1. Μέλος της Γεωδελτικής και Γεωφυσικής Επιτροπής του Κράτους.
2. Πρόεδρος της Αερολέσχης Αθηνών.
3. Πρόεδρος της ελληνικής Επιτροπής Μακρών Τηλεπικοινωνιακών Γραμμών ΟΤΕ.
4. Εκπαιδευτής στις Σχολές Πολέμου Αεροπορίας και Εθνικής Άμυνας.
5. Επίτιμο μέλος της Ελληνικής Αστροναυτικής Εταιρείας.

ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ:

Συμμετείχε σε ογδόντα περίπου διεθνή Συνέδρια υψηλού επιπέδου.

ΠΑΡΑΣΗΜΑ:

Ανώτερος Ταξίαρχης Φοίνικος, Χρυσούς Σταυρός Γεωργίου Α΄ (μετά ξιφών), Ταξίαρχης Γεωργίου Α΄, Αργυρούς Σταυρός Φοίνικος (μετά ξιφών), Μετάλλιον Εξαιρέτων Πράξεων, Εξαιρέτων Υπηρεσιών, Αλβανίας, Μέσης Ανατολής, Επιθετικών Αναγνωρίσεων.

